

- Teise väite kohaselt on rikutud hagejate õigusi, mis tulenevad Euroopa Liidu lepingu artiklist 6 tõlgendatuna koos artiklitega 2 ja 3 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitest 47 ja 48, kuna nõukogu eeldas, et kohtumenetlus Egiptuses on kooskõlas põhiliste inimõigustega.
- Kolmanda väite kohaselt on nõukogu teinud ilmse vea lugedes täidetuks kriteeriumid, mis on vajalikud hagejate nimetamiseks otsuse artikli 1 lõikes 1 ja määruse artikli 2 lõikes 1.
- Neljanda väite kohaselt ei esitanud nõukogu adekvaatseid põhjendusi hagejate uuesti loetellu kandmiseks.
- Viienda väite kohaselt on rikutud hagejate õigust kaitsele ja heale haldusele ning tõhusale kohtulikule kaitsele. Eelkõige ei ole nõukogu hoolikalt ja erapooletult uurinud, kas uuesti loetellu kandmise väidetavad põhjused olid hagejate poolt eelnevalt esitatu valguses hästi põhjendatud.
- Kuuenda väite kohaselt on nõukogu õigustamatult ja ebaproportsionaalselt rikkunud hagejate põhiõigusi, sealhulgas nende õigust omandi ja maine kaitsele. Vaidlustatud otsuse mõju hagejatele on kaugeleulatav nii omandi kui üleilmse maine seisukohast. Nõukogu ei ole näidanud, et hagejate vara ja majandusressursside külmutamine on seotud või õigustatud mingi seadusliku eesmärgiga ja veel vähem, et see on sellise eesmärgiga proportsionaalne.

30. mail 2016 esitatud hagi – Inpost Paczkomaty versus komisjon

(Kohtuasi T-282/16)

(2016/C 270/65)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (Kraków, Poola) (esindaja: advokaat T. Proć)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 26. novembri 2015. aasta otsus (EL) C(2015) 8236 riigiabi SA.38869 (2014/N) kohta, mida Poola kavatses Poczta Polskale anda hüvitisena netokulude eest, mis aastatel 2013-2015 tekkisid seoses kohustusega osutada universaalteenuseid;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide: esiteks on rikutud ETL artikli 106 lõiget 2, kuna komisjon tuvastas ekslikult, et täidetud on [Euroopa Liidu] raamistiku [riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (2011)], jaotise 2.6 punktis 19 toodud tingimused; teiseks on rikutud asutamislepingu sätteid riigihangete valdkonnad ning kolmandaks on valesti tõlgendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (EÜT 1998, L 15, lk 14; ELT eriväljaanne 06/03, lk 71) artikli 7 lõiget 2.

- Universaalteenuste osutamise rahastamiseks liikmesriikide kasutatud meetodid peavad kooskõlas olema nii diskrimineerimise keelu, läbipaistvuse ja võrdse kohtlemise põhimõtetega, mis tulenevad ELTL sätetest siseturu vabaduste kohta (ning mis puudutavad universaalpostiteenuse osutaja konkurentsivalikut) kui ka ELTL artikli 106 lõikega 2, mis käesoleval juhul aga nii ei ole.
2. Teine väide: rikutud on ELTL artikli 106 lõiget 2, kuna komisjon tuvastas ekslikult, et täidetud on [Euroopa Liidu] raamistiku [riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (2011)], jaotise 2.2 punktis 14 ja jaotise 2.10 punktis 60 toodud tingimused.
- Komisjon leidis ekslikult, et kuna Poczta Polskale antud kohustus avaliku teenuse osutamiseks vastab postiteenuste direktiivis määratletud tingimustele, siis ei ole avaliku teenuse vajaduse täpse tuvastamise tõendamiseks vajalik kasutada tarbijate ja teenusepakkujate huvide arvesse võtmiseks avalikke arutelusid või muid asjakohaseid vahendeid.
3. Kolmas väide: esiteks on rikutud ELTL artikli 106 lõiget 2, kuna komisjon tuvastas ekslikult, et täidetud on [Euroopa Liidu] raamistiku [riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (2011)], jaotise 2.9 punktis 52 toodud tingimused, ning teiseks on rikutud postiteenuste artikli 7 lõikeid 1, 3 ja 5.
- Komisjon leidis ekslikult, et hüvitusfond vastab diskrimineerimise keelu nõudele ühtse osalusmäära puhul, mis ulatub 2 protsendini universaalteenuste või võrdväärsete teenuste osutajate sissetulekust; kuna kõnealune protsendimäär, mille tasumine on teenuse osutajatele kohustuslik, kehtib ühtselt kõigi ettevõtjate suhtes, siis toob see endaga kaasa ebavõrdse kohtlemise, sest universaalteenuste osutaja ja võrdväärsete teenuste osutaja olukord ei ole sama.
4. Neljas väide: rikutud on postiteenuste direktiivi artikli 7 lõiget 1, kuna komisjon nõustus sellega, et universaalteenused kulud rahastatakse Poczta Polskale antud teatud hulga ainu- ja erioiguste abil.
- Postiteenuste direktiivi artikli 7 lõikes 1 on ette nähtud, et liikmesriigid ei anna ega ka säilita postiteenuste loomiseks ega osutamiseks ainu- ja erioigusi. Samal ajal nõustus komisjon sellega, et Poczta Polskale antakse seoses viimase osutatavate universaalteenustega ainu- ja erioigused.
5. Viies väide: rikutud on ELTL artiklit 102 koostoimes artikli 106 lõikega 1.
- Ebaoproportsionaalselt suur kohustuslik panus hüvitusfondi toob kaasa „konkurentsivastase turulepääsu sulgemise” postiturul.
6. Kuues väide: rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 16 ja artikli 17 lõiget 1.
- Vaidlustatud otsuses nähakse ette riigiabiskeem (riigiabiprogramm), mis toob endaga kaasa hageja omandiõiguse ebaoproportsionaalse riive ning tema ettevõtlusvabaduse ebaoproportsionaalse piiramise.
7. Seitsmes väide: rikutud on olulisi menetlusnorme ja järgitud ei ole ELTL artiklis 296 sätestatud põhjendamiskohustust.
- Komisjon jättis asjaolud nõuetekohaselt tuvastamata ning korduvalt põhjendas oma otsust valede asjaoludega. Lisaks tegi komisjon ka seetõttu põhjendamisvea, kuna ta ei võtnud vastuolus oma otsustuspraktikaga konkurentsimoju hindamisel raskendava asjaoluna arvesse hankemenetlusest loobumist.